KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

6F. 33

IN NEDERLAND 40 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL DOOR RAYMOND REDING

DE WAAGHALS

In het gymnasium voor meisjes te New York...

Is dat Pamela Cavendish niet ?

Ja... Zij is de dochter van de vlees-in-blikjes-koning !

Je hebt werkelijk veel bijgeleerd, miss Cavendish !

Echt waar ? Dat verheugt me. Verontschuldig me, professor, ik neem nu een stortbad en ga naar de stallen om Salome te oefenen...

Hello, daddy! Wat doe jij hier?

Ik had een zaak af te handelen met mijn pachters, en wou van de gelegenheid gebruik maken om mijn dochter te groeten... Dat is Pamela, Norton. Gewoonlijk gaat zij slapen als ik naar het kantoor ga...

Dat is waar ! Wij wonen in hetzelfde huis, maar ontmoeten elkaar bijna nooit... Maar wat wil je ? Ik heb partijtjes, sport, enz...

Zij heeft zelf een aardje naar haar vaartje. Ach, toen ik 18 was !...

Kom mee, ik leer Salome springen... Zeg me eens of ik dat goed doe.

Dat kind breekt zich nog de nek! Ik krijg er kippenvel van.

Wel, wat denken jullie?

Je duwt het paard te veel op de hindernissen, miss Pamela. Je neemt te veel risico!

Ga je terug naar New York, papa ? Zouden we niet eens samen middagmalen ?

Graag, maar een zekere Miguel Astronzo nodigde me uit... Het is de grootste veekweker van Argentinië, en ik hoop met hem een fijn contract te kunnen afsluiten. Je zou je vervelen bij ons...

Ho ! Daar ben ik al aan gewoon ! Altijd zaken... en geld ! Ik let er al niet meer op !...

Maar ik ken er eentje, dat een lelijk gezicht zou zetten indien zij de millioentjes van haar papa niet meer had !

Je denkt dus werkelijk dat ik helemaal niets kan ? Wedden dat ik me uit de slag kan trekken zonder een rode duit ? Ik wil het dadelijk beproeven...

Ik maakte toch slechts een grapje, Pamela!

En ik meen het ernstig ! Ik zet de wagen in de garage, trek een kleed aan, en je ziet me niet meer voor een hele week... Ik zal je bewijzen dat ik op eigen benen kan staan !

Mijn dochter heeft bepaald een slag van de molen gekregen !...

Een uur later...
Pamela !... Pamela !...
De juffrouw is zo juist weggegaan, mijnheer...
Ze vroeg me u te zeggen dat ze een hele week afwezig zou zijn.
En intussen...
En nu is het papa die een lelijk gezicht zal zetten ! Ik moet trachten werk te vinden en een onderdak...
Belfast Hotel
Men vraagt een jong meisje voor aangenaam werk in het hotel. Logement, eten en zakgeld - Iedere morgen vrij. Zich wenden tot de directie.
Dat ware misschien iets voor mij ! Ik ga er op af...
Even later, in een van de weelderigste restaurants van New York...
Het is interessant, maar het is een zeer hoog bedrag om ineens te betalen...
Je concurrent is bereid het verdrag onmiddellijk te tekenen... Bedenk dat je het monopolium krijgt van de grootste veestapel ter wereld.
Indien ik de inlichtingen nu maar had, welke ik van mijn correspondent te Buenos Aires gevraagd heb...
Indien dit het enige is wat je doet aarzelen, ben ik graag bereid het geld slechts te ontvangen, nadat je alle gewenste inlichtingen hebt gekregen... Twee sigaren en twee cognacs !
Juffrouw, hierlangs, alsjeblieft !
De heren wensen sigaren ?... Sigaretten ?...
Verdraaid nog toe ! M'n dochter!
Het is goed. Hou het kleingeld maar...
Mijn eerste loon, papa !
Ken je die man daar ?... Hij ziet er erg verdacht uit !
Neen, het is de éérste maal dat hij in dit hotel komt... Naar het schijnt is hij zeer rijk...
Ik kom morgen naar je bureau om het contract te tekenen...
Akkoord, en je int de check pas wanneer ik het telegram met de inlichtingen kreeg !
BELFAST
De volgende dag maakt Pamela van haar vrije morgen gebruik om naar de ambassade van Argentinië te gaan
Ik ben Pamela Cavendish. Ik wou graag de ambassadesecretaris spreken. Het is zeer dringend !
Ja, juffrouw. Wij kennen señor Miguel Astronzo heel goed... Het is de oom van onze ambassadeur. Het is een oud-senator, en sedert drie maanden verblijft hij in Europa...
!

Kan ik u nog verder van dienst zijn ?
Neen, dank u wel! Deze inlichtingen volstaan...
Weer in het hotel, tracht Pamela de zogezegde Miguel Astronzo van dihtbij te volgen...
De Yankee heeft vertrouwen in mij. Zodra ik zijn check heb, overhandig ik hem aan jou, en jij gaat het geld in ontvangst nemen... Ik houd hem nog een tijdje gezelschap, opdat hij geen argwaan zou koesteren.
Hij zei toch, dat hij je mee naar Longreen wou nemen om zijn paarden te zien ? Wel, ik zal langs daar rijden. Zodra je me ziet, weet je dat alles best verlopen is op de bank. Dan rijdt ik naar het station en wacht je daar op...
Top ! We rijden dan samen naar een gezellig hoekje, waar de politie ons niet kan vinden !
Ha, die schurken !... Ik wist wel dat die man niet te betrouwen was ! Vlug even telefoneren !...
Het is hopeloos ! Papa haakt nooit af wanneer hij in bespreking is, en ik ken de naam van de bank niet... Ik moet dus naar de stallen, en dat is zeer ver... Hopelijk kom ik nog op tijd !
En intussen in het bureau van Thomas Cavendish.
U strijkt het geld dus pas morgen op, nietwaar ?
Wees gerust, het mooiste vee van Argentinië is van u !
Vermits je liefhebber bent van paarden, rijden we even naar Longreen. Ik zal je enkele van mijn raspaarden tonen...
Na u, Mr Cavendish !
En terwijl de handlanger van Astronzo de check van een millioen dollar gaat innen...
NEW YORK
...tracht Pamela, die geen geld heeft, al liftend in Longreen te geraken.
WARDEN'S HARDWARE
Bij de stallen van Cavendish.
Dat zijn prachtige paarden !... Ieder van hen is beslist een fortuin waard..
Papa !... Papa !... Die man heeft je bedrogen ! Het is een schurk !... Grijp hem vast, jongens !
Op dit ogenblik...
En dat is zijn handlanger ! Dat geclaxonneer betekent, dat hij het geld in zijn zak heeft !...
HONK HONK

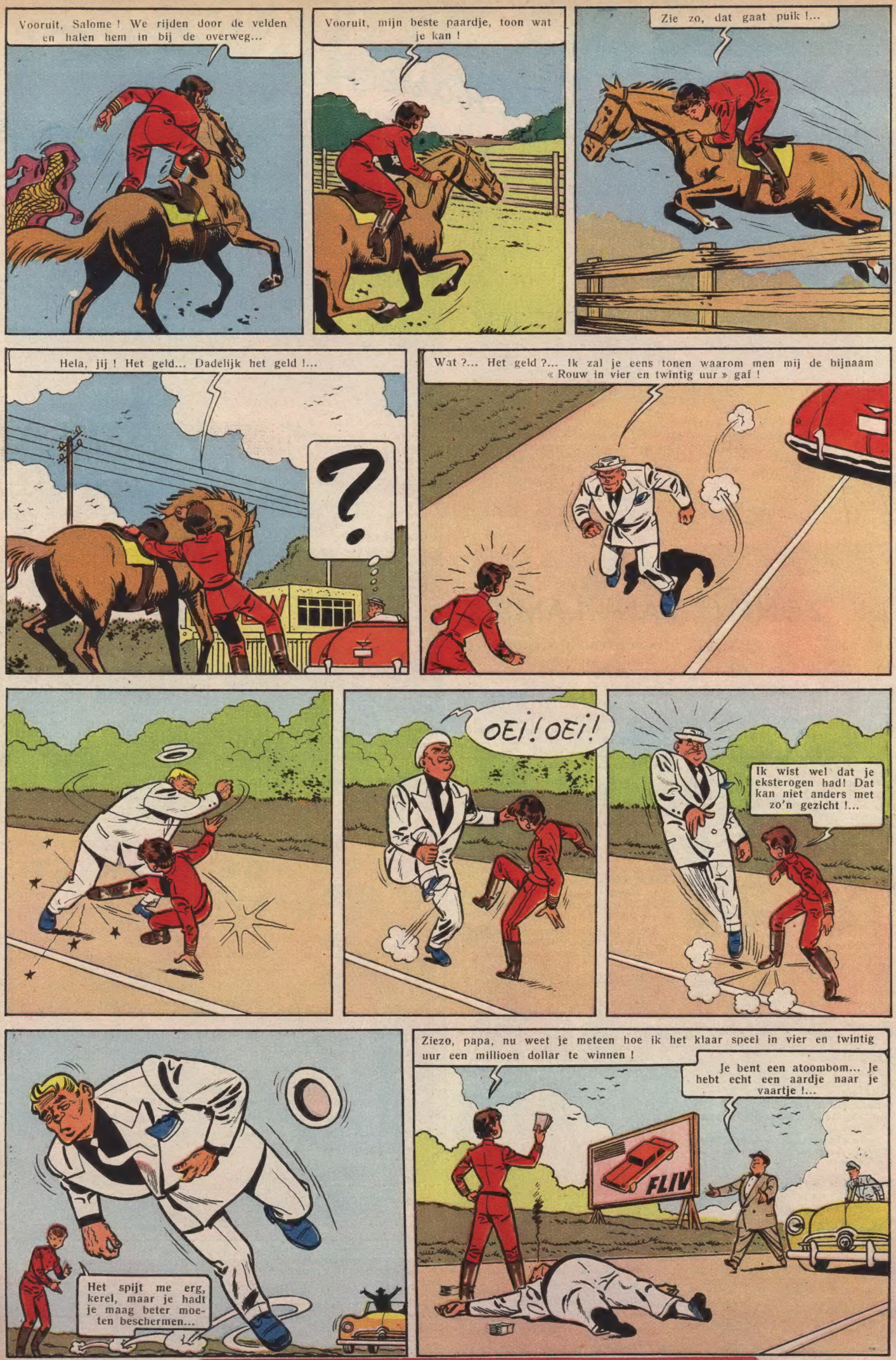

De volgende week : « DE OUDE TROUWE DIOGENUS »

Finde

Het Mannetje met z'n Karretje

HET was al tamelijk laat en de stille straat van de hoofdstad lag verlaten en leeg. Misschien was het daarom dat je het ratelen van het karretje over de kasseien zo goed horen kon. Het was een klein, oud roomijskarretje op twee hoge wielen dat misschien eens wit en blinkend was geweest. Het werd getrokken door een kleine, oude man die zó gebogen liep, dat hij kleiner was dan z'n karretje en je vreesde dat hij ieder ogenblik op z'n neus kon vallen. Terwijl hij voorbij reed zag ik dat er op het karretje in grote letters « Exquise » stond. Die gebrekkige, oude man, dat karretje en die naam. Een groter contrast was nauwelijks denkbaar.

— Het regende haast heel de dag, veel zal hij wel niet verdiend hebben. Als ik nu z'n roomijs eens kocht? dacht ik. Lekker zal die wel niet zijn, maar dat heeft geen belang. Zou de man blij zijn als ik z'n roomijs kocht? Ik aarzelde een paar ogenblikken en toen ik aan de deur stond, zag ik het mannetje en het karretje om de hoek van de straat verdwijnen. Heel de avond heb ik er moeten aan denken en ik had geen eetlust want op m'n maag lag het verwijt dat ik wellicht iemand had kunnen blij maken, dat ik iets goeds had kunnen doen en de kans daartoe liet voorbijgaan...

Kuifje

EEN MOEDIG MEISJE

HET gebeurde te Moorslede op een Zondag. De familie Huyge had enkele genodigden uit Brussel, ze zaten samen op het terras en keuvelden gezellig. Niemand had gemerkt dat het tweejarig dochtertje van de gasten op haar eentje naar de zwemkom liep en in het water viel. Theresia Huyghe, die twaalf jaar is, stond in haar kamer bij het venster en zag het ongeluk. Ze holde de trap af, sprong gekleed in de zwemkom en slaagde er in het kindje op het droge te brengen. Toen iedereen haar ontroerd dankte en omhelsde, zette ze grote ogen op : voor Theresia was deze moedige daad vanzelfsprekend.

EEN DAPPERE JONGEN

DIT gebeurde te Concepcion in Chili en werd ons medegedeeld door een lezeres aldaar. Een arme vrouw werkte in haar moestuin en naast haar speelde haar 5-jarig zoontje, Juan. Haar baby van zes maanden, Gabriel, sliep rustig in de woning, die eigenlijk niet meer dan een hut was... Plotseling brak er brand uit in de hut. Toen de vrouw de vlammen uit het strooien dak zag slagen, gilde ze luid en viel bewusteloos. Juan begreep wat er gaande was. Hij liep de brandende hut in en kon zijn broertje voor een vreselijke dood redden.

DE ZONEN VAN LAMBIK

FAR-WEST

Jantje : Val aan jongens !

Grootvader, belangstellend : Wat gaan jullie doen, Jantje ?

Jantje : Indiaan spelen, grootvader.

Grootvader : Mag ik ook meedoen ?

Jan bekijkt opa's kale hoofd en zegt : Neen, Opa, dat gaat niet, want jij bent reeds gescalpeerd.

Dit grapje werd ons gestuurd door Daniel Prins van Wassenaar (Holland).

MISVERSTAND

Piet : Vader, wonen er te Blankenberge menseneters ?

Vader : Maar neen jongen, hoe kom je daarbij ?

Piet : In mijn leerboek staat nochtans dat de bevolking van Blankenberge leeft van badgasten !

MEDELIJDEN

Dame : Maar sukkelaar, zijt ge nu blind vandaag, in plaats van lam ?

Bedelaar : Ja madame, het is vandaag te koud om op de grond te zitten !

Deze grapjes werden ons ingezonden door Rene Moroten van Koekelberg.

DE PLICHTDIENSTIGE AGENT

Agent : Als uw lamp niet brandt, moet je afstappen en de fiets aan je hand voortduwen !

Fietser : Dat heb ik al gedaan, agent, maar ze brandt nog niet..

DE VERSTROOIDE PROFESSOR

Agent : Waarom loop je met één voet op het trottoir en met de andere in de goot ?

Professor : Gelukkig, dat je het zegt. Ik dacht al dat ik mank geworden was !

Mopjes gestuurd door R. Smid, Den Haag.

OP SCHOOL

Onderwijzer : En hoe oud ben je nu al ?

Jantje : Twaalf jaar, mijnheer.

Onderwijzer : En wanneer ben je twaalf geworden ?

Jantje : Op mijn verjaardag, mijnheer !

HAASTIG

— Wat had je vanmorgen toch een geweldige haast !

— Ja, ik ga doppen...

Deze mopjes stuurde ons Willy Laeremans, Breerijke, 52, Maleizen-Overijse.

VOORSCHOT

Jantje : Moeke, kosten de kindjes veel ?

Moeke : Ja, Jantje, zeer veel.

Jantje : Hoeveel ? Een miljoen ?

Moeke : Ja, Jantje.

Jantje : Geef me dan maar 5 F. op dat millioen voor een fiesie.

VOORDELIG

Dame : Wat, moet dat mijn portret voorstellen ? Ik zie er tien jaar ouder uit dan ik in werkelijkheid ben.

Fotograaf : Maar bedenkt U eens, wat een voordeel, mevrouw. Nu hoeft U in geen tien jaar meer een portret te laten maken !

De lezers welke zorgden voor deze mopjes krijgen een reeks Kuifje's chromo's.

KUIFJE AAN ZEE

OOK IN DIT NUMMER VAN « KUIFJE » VIND JE EEN DEELNEMINGSBON. KNIP DE BON UIT EN GEEF HEM AAN ONZE AFGEVAARDIGDE DIE JE AAN ZEE KOMT OPZOEKEN.

DE PARKIET

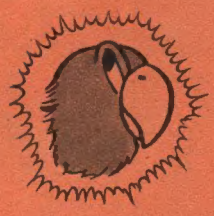

HET was bitter koud. Een nijdige najaarswind floot om mij heen, toen ik van een bezoek aan een vriend naar huis terugkeerde.

Opeens bemerkte ik op zij van de weg een wanhopig springende parkiet. Ik nam het vogeltje op, beschermde het zo goed mogelijk tegen de snijdende noordenwind, en bracht het diertje mee naar huis. Toen ik thuis was, zette ik het vogeltje in een warme kooi en gaf het eten en drinken.

Na enkele dagen was de jonge parkiet reeds in zekere mate hersteld. Toen ik enkele weken nadien vernam aan wie de parkiet vroeger toebehoorde, bracht ik hem met spijt, doch met de gedachte een goede daad verricht te hebben, terug naar zijn eigenaars.

Wat bleek ? Het vogeltje had zijn vroegere kooi ontvlucht en zou waarschijnlijk, indien ik het niet gevonden had, van honger en dorst omgekomen zijn.

Gerard Charlier, Maleizen.

Het weekbad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Direct.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement* : 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland	: G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	: KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.
CANADA	1 jaar	$ 6,5

DE ZWARTE TULP

Isaak Boxtel, die zich wil meester maken van de tulpen van Cornelius beschuldigde deze laatste van samenzwering. Hij werd gevangen genomen...

EEN LICHT IN DE DUISTERNIS

13 VAN BAERLE maakte zoveel lawaai, dat Gryphus, de gevangenbewaker woedend kwam toegelopen, zijn sleutelbos in de hand. « Ha ! Jij bent die gek hier » riep hij. « Mijnheer, fluisterde de jongeman en greep de bewaker bij de arm en sleurde hem mee naar het venster, mijnheer, wat zie ik ginds ? » Bleek en bevend toonde hij de galg. Gryphus lachte : « Ha, je bedoelt die twee gehangenen ? Wel, dat zijn de gebroeders de Witt, die gisteren door het volk gestraft werden. Ik geloof trouwens dat je eenzelfde lot wacht, jongeman ! » En zonder er nog een woord aan toe te voegen, verliet de bewaker de cel. Totaal van streek liet Cornelius zich op zijn bed vallen... ...

14 AL het onheil dat op de arme van Baerle neerkwam was het werk van Isaak Boxtel. Nauwelijks was zijn gebuur gevankelijk naar Den Haag geleid, of hij sprong over het muurtje in de tuin van Cornelius, met het doel de knol van de zwarte tulp te roven. Hij woelde met beide handen in de weke grond maar vond niets. Hij trok het huis binnen, doorzocht het van zolder naar kelder, maar ook daar waren er geen tulpenknollen te vinden. Op het ogenblik dat hij het zoeken wou opgeven, dacht hij plots: Ik ben een gek, van Baerle heeft de knollen van zijn zwarte tulp natuurlijk meegenomen. Het is in Den Haag dat ik ze moet gaan zoeken !

15 OP het ogenblik dat de demonische Boxtel een nieuw plan uitwerkte om aan het begeerde te geraken, gebeurde er in Den Haag iets dat de loop van het lot totaal had kunnen wijzigen. Toen Gryphus de cel van van Baerle binnentrad om eten te brengen, gleed hij op de natte vloer uit, viel en brak de arm. De deur stond wijd open. Cornelius was dus bijna vrij, en nochtans dacht hij er niet aan van de gelegenheid te profiteren om te vluchten. Integendeel, hij bukte zich om Gryphus te helpen, en het is aldus dat Rosa, de dochter van de bewaker, hem aantrof. In een paar woorden vertelde van Baerle haar wat er gebeurd was...

16 JE vader is bewusteloos, zei hij. Doch maak je geen zorgen, haal me twee plankjes en verband. Ik maak zijn arm dadelijk weer in orde. Ik ken iets van zulke zaken. » Het meisje bekeek de gevangene dankbaar en gehoorzaamde. Met geoefende hand spalkte van Baerle de arm. Toen hij daarmee klaar was, lag Gryphus nog steeds in ommacht. « Mijnheer, fluisterde Rosa, je hebt me een dienst bewezen. Het is dus niet meer dan juist dat ik je op mijn beurt help. Er wacht je niets goeds hier. Mijn vader vertelde me dat men je zal opknopen. Dat is een grote onrechtvaardigheid want, ik ben er zeker van dat jij een eerlijk en edelmoedig man bent...

17 CORNELIUS glimlachte bitter. « Wat besluit je daaruit, kind ? » vroeg hij. « Ik ben alleen, ik ben zwak, mijn vader is bewusteloos, niemand kan je horen en de deur staat wijd open... Vlucht ! Vlucht ! » van Baerle dacht een ogenblik na en schudde dan het hoofd. « Ik dank je van harte maar ik blijf. Indien ik zou vluchten, zou men jou beschuldigen. Bovendien ben ik onschuldig en zal me verdedigen. » Het jonge meisje wou aandringen dat hij toch zou gaan, maar daarvoor kreeg ze de tijd niet want Gryphus kwam tot het bewustzijn. Hij dankte Cornelius op barse toon, grendelde de deur zorgvuldig, en gesteund door zijn dochter, verwijderde hij zich langzaam...

18 ROSA had zich niet vergist, want de volgende dag kwamen de rechters naar het Buitenhof om de ongelukkige van Baerle te ondervragen. Het duurde niet lang want voor hen bestond er geen twijfel : van Baerle had deel genomen aan de misdaden van zijn peter Cornelius de Witt. Het was dus zonneklaar dat hij moest sterven. Enkele uren later wist Cornelius reeds dat hij nog dezelfde dag in het openbaar zou onthoofd worden. Roza, die het verdict gehoord had, snikte het uit. van Baerle echter bleef onbewogen en vroeg : « Om welk uur zal ik terecht gesteld worden ? » — « Heden middag, mijnheer, antwoordde de griffier. Je krijgt twee uur tijd om je met God te verzoenen. »

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet wou Chloro uit de weg ruimen doch liep zelf in de val. Terwijl zijn handlangers gevangen weggeleid worden, kan hijzelf ontsnappen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

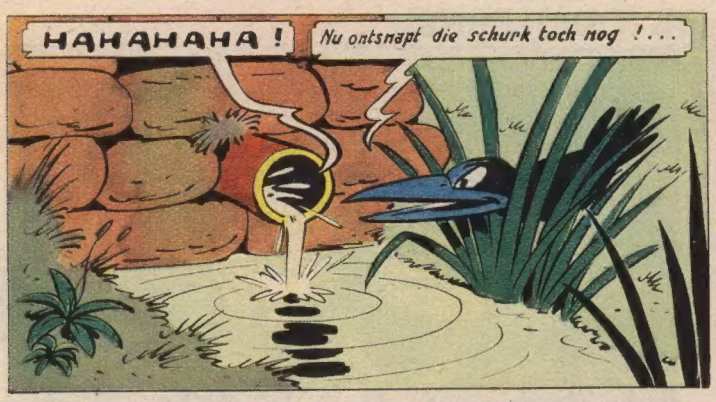

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

DE TWEELINGBROER

De jonge bokser Dani Valensi werd ontvoerd door twee kerels, wiens signalement overeenkomt met dat van Slim Holden en Mac Trevor. De reporter, Bob Parker, en zijn jonge vriend Pompelmoes nemen het vliegtuig naar Savannah waar zij hopen Dani terug te vinden...

DE volgende dag namen Bob en Pompelmoes het vliegtuig New York-Georgie. 's Avonds, toen de zon onderging maar nog warm was, drentelden zij door de straten van Savannah.

— Wat gaan we nu doen ? vroeg de kleine Pompelmoes.

— Ik denk dat, wanneer we er in slagen Holden en Trevor te ontdekken, we ook Dani terugvinden. In zo'n dichtbevolkte havenstad is het wellicht moeilijk op hun spoor te geraken. Misschien zal je zeggen, dat je net zo goed een speld in een hooimijt kan zoeken, doch met geduld komen we er. Waarschijnlijk durven ze niet inscheepen, want je kan de haven niet verlaten zonder controle. Dus moeten we de hotels aflopen en de huizen waar gemeubelde appartementen verhuurd worden.

TERWIJL onze vrienden vol moed aan hun zware taak begonnen, ledigde Holden een fles whisky in een klein appartement van een building op de Katoenkaai. Hij rookte de ene sigaret na de andere en was zichtbaar opgewonden. Trevor, koud, bleek en onverstoorbaar als gewoonlijk, poetste zijn nagels en wierp nu en dan een blik op zijn polshorloge.

— Waarom ben je zo nerveus, Slim, vroeg hij ironisch. Mij bederft zoiets de eetlust niet. Ik rammel van honger.

— Waar mag die ezel van 'n Jerry toch blijven ? bromde Slim en begon op en neer te lopen gelijk een leeuw in z'n kooi. Hij moest al hier zijn. Ik heb hem nog zo op het hart gedrukt vlug te rijden. Ik heb altijd schrik dat die domkop een of andere dwaasheid uithaalt.

— Als je vreest dat je broer te onhandig is, waarom stuurde je hem dan ?

— Jij hebt mooi praten ! We hadden toch niemand anders die het doen kon. Een geluk dat Jerry toen juist te Jersey-Plein moest zijn. Jerry is zo plomp als een nijlpaard, maar is me trouw en zal me nooit in de steek laten. Nu, hij mag gerust iets voor me doen want sedert vele jaren geef ik hem de kost en een dikke portefeuille bovendien ! Uiterlijk gelijken we op elkaar als twee druppels water, maar van « business » heeft hij geen flauw benul ! Wanneer we nu moeilijkheden krijgen zijn we gedekt door een prachtig alibi. Eentje dat de brave politieagenten van de 5th Avenue officieel voor ons hebben opgesteld !

Bob, Bob ! Het is daar dat ze wonen !...

Trevor grinnikte slechts.

— Daar is ie ! riep Holden die met het hoofd tegen de ruit geplakt de straat afkeek. De camionnette staat voor de deur. Kom, we zullen hem een handje helpen. Ik ben werkelijk benieuwd het gezicht te zien van onze beste Bob Parker. Z'n vader is schatrijk en zal ons het gewicht van zijn zoontje in goud uitbetalen !...

Enkele minuten later sleurden ze uit de lift een grote, rieten mand en schoven die het appartement binnen.

— Wel, mompelde Trevor, toen hij de twee broers bij elkaar zag, men kan jullie moeilijk uit elkaar houden !

— Is alles goed verlopen ? vroeg Slim.

— Je mannetje steekt er in, zei Jerry, en wees naar de mand. Hij reed met zijn motorfiets recht op de kabel en ik had hem slechts op te rapen. Alles is puik verlopen. Het was zo donker als een hel en nergens een mens te zien ! Natuurlijk duurde de rit nogal lang. Ik heb hem misschien een beetje te erg geschud... Ik raad je aan hem dringend wat frisse lucht te geven...

Slim Holden opende de koffer en vloekte dat het kraakte...

— Dwaas ! Dat is de journalist niet ! Het is de kleine bokser die je ons brengt !

Jerry keek met grote, nietbegrijpende koe-ogen naar de man in de koffer.

— Je hebt me gezegd : « de kerel met de motorfiets ». Wel, hij is met de Harley-Davidson uit het landhuis gereden. Hoe wil je dat ik riek dat het **niet** de journalist is ?

Trevor maakte een einde aan de twist met de zakelijke opmerking :

— Het helpt niets ruzie te maken. De zaak is daarmee nog niet helemaal verloren. Bob Parker is immers de vriend van deze bokser. Wij bedienen ons van Dani om, door tusenkomst van de zoon, de oude Parker geld af te persen !

— Iets anders kunnen we trouwens niet doen !

— Ondanks deze vergissing, moeten we ons plan volgen. Ik zal op deze vogel letten. Hij zal trouwens heel zoet zijn, nietwaar, Dani ? Jerry gaat de kapitein verwittigen dat hij met gedoofde lichten de haven moet uitlopen en ons opwachten in de kleine baai. Slim, jij zorgt voor geld. Jullie hebben geluk dat ik, Mac, aan alles denkt !

— Ja, het is al welletjes. Binnen vijftien minuten zijn we terug en helpen je de mand buiten dragen. Deze nacht zijn we reeds op zee en varen naar Mexico !

Trevor ging in een zetel rechtover Dani zitten en haalde een pistool uit.

★

SLIM HOLDEN stak de straat over en bemerkte niet dat er een negertje op de stoep zat, die de schoenen van een wandelaar poetste en ondertussen nu en dan een blik wierp op de deur van een bepaalde building...

Holden was nog maar amper buiten of Pompelmoes, want hij was het, liep naar Bob die achter de hoek van de straat verscholen stond.

— Bob ! Ik heb hem gezien ! Het is daar dat ze wonen ! Slim Holden kwam uit dat gebouw !

In de verte zag Bob inderdaad de massieve gestalte van de manager.

— Geen twijfel mogelijk. Dat is Slim Holden, zei Bob.

Plotseling bleven Parker en zijn jonge vriend als aan de grond genageld staan van verbazing...

— Onmogelijk ! Dat is zinsbegoocheling !

Een tweede Holden kwam uit hetzelfde gebouw en stapte regelrecht op hen toe...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week :

MAC TREVOR IN DE VAL

DE LANCIA-RENWAGEN 2,5 l.

TIJDENS de Grote Prijs van Spanje in 1954, te Barcelona betwist, pakte Lancia uit met het prototype van 2,5 l, dat door de firma reeds enige tijd beproefd werd. Bij de start van iedere grote prijs heeft men veel vertrouwen in de Lancia's, het resultaat was totnogtoe echter weinig bemoedigend. Op 26 Mei 1955 vond Ascari, eerste piloot van Lancia, aan het stuur van een Ferrari de dood op de renbaan van Monza. De firma Lancia, die haar beste piloot aldus verloor, zag zich gedwongen af te zien van deelname aan de Grote Prijs van België. Ook voor volgende wedrennen kon men geen contracten meer afsluiten.

De Italiaan Castelotti kreeg echter de toelating ten persoonlijken titel met een Lancia deel te nemen aan de koers van Francorchamps Hij moest opgeven in de zeventiende ronde, doch had het snelheidsrecord per ronde, zij het dan ook niet officieel, op zijn naam gebracht. Inderdaad, tijdens de oefeningen voor de grote wedstrijd, reed hij een ronde in 4 minuten, 18 seconden 1/10, dit betekent een gemiddelde snelheid van 196,946 km per uur.

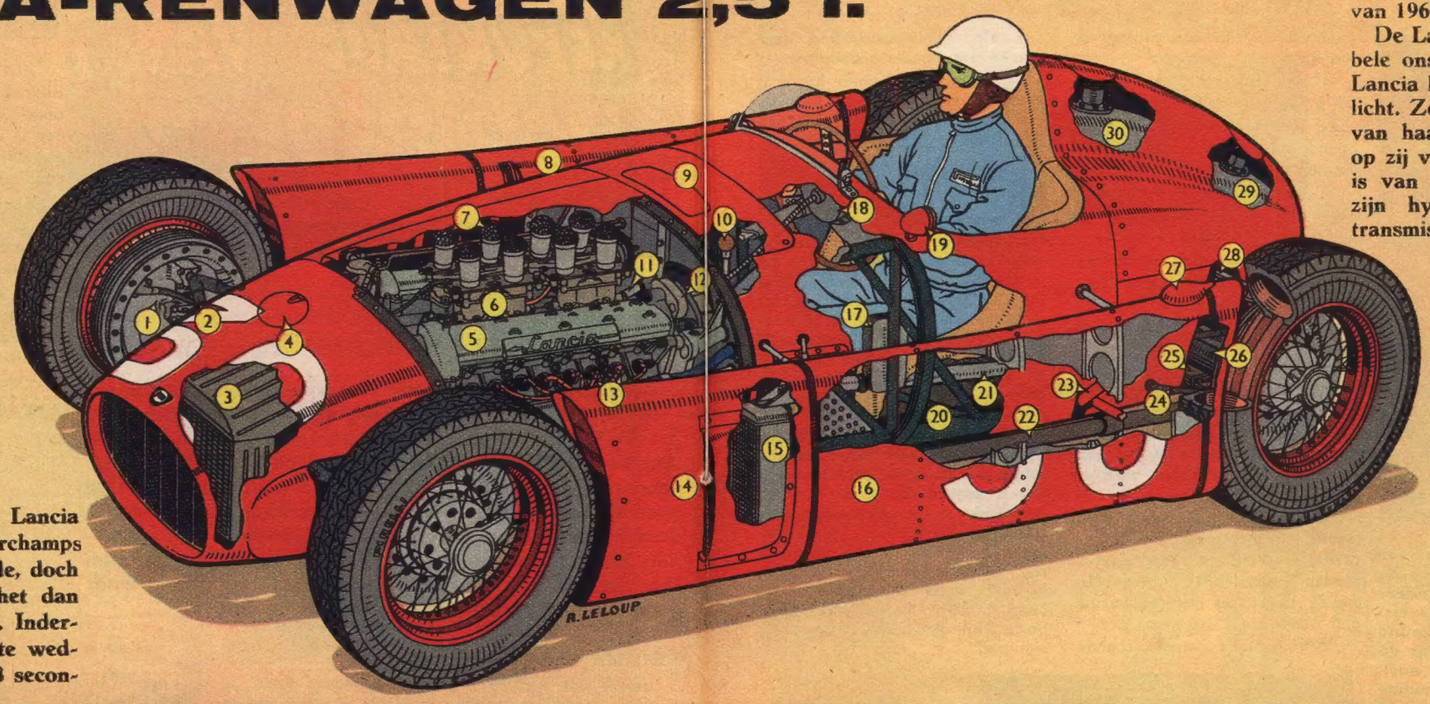

De Lancia 2,5 l heeft 8 cylinders in V met dubbele ontsteking, 4 dubbele carburators Solex. De Lancia ligt laag tegen de grond, is eerder kort en licht. Ze is inderdaad de kleinste en lichtste auto van haar categorie. De brandstofreservoirs zijn op zij van de wagen aangebracht. De achterbrug is van de type de Dion, koppeling en remmen zijn hydraulisch, de motor staat schuin, de transmissiestang bevindt zich links van de piloot.

VERKLARINGEN :

1. Remtamboer (vooraan). — 2. Suspensiearm (vooraan). — 3. Waterradiator. — 4. Opening om de waterradiator te vullen. — 5. Motor met 8 cylinders in V. — 6. Dubbele carburators. — 7. Luchtleiding naar de carburators. — 8. Brandstofreservoir rechts. — 10. Versnellingshefboom. — 11. Directie as. — 12. Aanhechting van de motor op het châssis. — 13. Twee bougies per cylinder. — 14. Luchtinlaat. — 15. Olieradiator. — 16. Brandstofreservoir links. — 17. Schuimrubber. — 18. Teller van het aantal toeren van de motor. — 19. Achteruitkijk spiegel. — 20. Buisvormige châssis. — 21. Transmissie as. — 22. Gasuitlaat. — 23. Aanhechting van het reservoir. — 24. Leiding van de hydraulische rem. — 25. Veerplaatjes. — 26. Aandrijfas. — 27. Opening van de reservoirs. — 28. Arm van schokbreker. — 29. Oliereservoir. — 30. Bijkomend brandstofreservoir.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan verlost de vader van Robrecht uit de kerker en gaat nieuwe avonturen tegemoet...

Op een mooie herfstdag galoppeerde Johan van Dardemont over een kleine weg, die langsheen het landgoed van de heer van Hogenbempt gaat...

Eigenaardig! Het land ligt hier braak. Ik herinner mij nochtans, toen ik kind was hier mooie uitgestrekte velden te hebben gezien...

De ruiter springt over de slotgracht en komt in het gezicht van het kasteel.

Kan je me niet zeggen of de kasteelheer zijn landgoed verlaten heeft ?

Neen, edele heer, maar indien u wilt ontvangen worden, blaas dan de hoorn. Reeds vele jaren ontvangt de oude heer geen mens meer.

Johan vervolgt zijn weg en bereikt de sombere, stille burcht...

Vlak voor de grote poort blaast de Witte Ruiter op zijn hoorn...

Eindelijk opent men de deur...

Wat is dat ? Waarom maak je zoveel lawaai ?

Deel baron Arnold van Hogenbempt mede dat ik een zeer belangrijke inlichting heb omtrent zijn zoon Godfried.

Een zeer belangrijke mededeling ? Ik vrees dat mijn oom daardoor alleen de oude pijn opnieuw zal voelen... Sedert de dood van Godfried is hij dezelfde niet meer...

Wat vertel je daar ? Godfried is dood ?

Helaas! ja, messire, Godfried is dood! Meen je ook niet dat het nutteloos en wreed zou zijn de oude heer opnieuw over zijn zoon te spreken ? Ga, en God behoede je !...

Doch plotseling

Laat Johan van Dardemont binnen komen, mijn beste neef !

(Wordt voortgezet.)

IK ONTDEKTE REUSACHTIGE PADDEN!

ZO VERTELT ONS DE ZWEEDSE ONTDEKKINGSREIZIGER RALF BLOMBERG

DE eerste man die mij sprak over reusachtige padden was een Indiaan van Colombia, die ik toevallig had ontmoet op de Galapagos eilanden. Naar hij me vertelde, moesten deze vreemde dieren ongeveer 100 kg. wegen! Dat leek me zo fantastisch dat ik er helemaal geen geloof aan hechtte. Onwillekeurig echter moest ik er aan denken, dat men de vertellingen over de « varan », de reus van het eiland Komodo in Oost-Indië ook nooit ernstig had opgenomen. In 1912 echter kon een natuurkundige klaar en duidelijk bewijzen dat de reusachtige « varan », de grootste hagedis ter wereld, wel degelijk bestond. Het duurde nog langer, vooraleer men de reuzenkikker van Afrika, de « Rana Goliath », ontdekte. Eigenlijk was het dus niet zo onmogelijk dat er in die oneindige wildernis, die zich van Colombia tot Argentinië uitstrekt een pad leefde die zo groot, of nog groter dan de « Rana Goliath » was.

NAAR de Indiaan van Colombia mij op het eiland Galapagos meedeelde, zouden deze reuzenpadden huizen in een klein meer, vlak bij het dorpje met de zeer originele naam El Castigo, wat betekent « de straf ». Op een goede dag was ik in Zuid-Amerika, en ik kon het niet nalaten een tocht te ondernemen naar El Castigo. Ik was nauwelijks enkele uren daar of reeds wist heel de streek dat er een « gringo » (vreemdeling) zo gek was kikkers te gaan jagen. De mensen verwonderden zich daarover heel erg, en sommigen lachten mij vierkant uit. Dat kon me echter niet deren, en in gezelschap van enkele boeren trok ik er op uit om mijn padden te vangen. Verschillende nachten achtereen gingen wij tot aan de rand van het meertje en zagen in de schijn van onze zaklampen een hele boel kikkers en padden, doch geen enkele van deze was reusachtig. Op een morgen kwam er een man naar me toe, die een zak op de rug droeg.

— Ben jij de man die kikkers wil kopen? vroeg hij me.

En toen ik bevestigend knikte, opende hij de zak, waarin een enorme pad zat.

— Ja, zeiden de boeren, dat is een « sapo saino », een pad zoals wij er hier een willen vangen.

Iedereen, ook mijn leverancier, was akkoord om te zeggen dat het maar een kleine pad was, en men er kon vinden die tweemaal zo groot waren. Mijn pad woog juist één kilo. Het eigenaardigste was dat bijna alle inwoners van El Castigo een zekere vrees koesterden voor het dier. Sommigen beweerden dat men zo'n pad niet mag aanraken, want dat men er eczema of zweren van krijgt. Ik betaalde de man ruim voor zijn moeite, en hoopte dat ook de andere boeren me een « sapo saino » zouden aanbieden. Tevergeefs echter. Ik moest dus met één enkele pad naar huis.

Toen ik mijn vondst toonde aan Dr. Funkhouser, kon deze zijn geestdrift niet bedwingen :

— Lieve hemel, riep hij, wat wens je nog meer! Je hebt de grootste pad van Zuid-Amerika gevonden.

★

DR. Funkhouser nam de pad mee naar Californië, waar hij woonde, om ze te bestuderen en de soort er van te bepalen. Niet lang nadien schreef hij me : « Het verheugt me werkelijk je te kunnen meedelen dat je Colombische « bufo » behoort tot een onbekende soort van kikvorsachtigen, en ongetwijfeld de grootste is die ooit in de Nieuwe Wereld werd gevonden. Mocht je nog zulke padden vinden, of specimens die tweemaal zo groot zijn, mag je gerust zeggen dat je de grootste bestaande soort hebt ontdekt. Alleen de « bufo asper » van Malakka kan met jou pad wedijveren... ». De nieuwe kikvorsachtige kreeg de naam van « Bufo Blombergi ». Mijn naam was aldus onsterfelijk geworden, dank zij... een pad!

De reusachtige pad, ontdekt door Blomberg zit hier tegenover een kleine charmante teddybeer, het mascotje van de expeditie. Het is mogelijk dat « Bufo Blombergi » het beestje erg leuk vindt, maar in ieder geval laat hij daarvan niets merken...

DE HELVA UURWERKEN VERTELLEN JE :

BEZIT JE REEDS EEN HELVA UURWERK TYPE KUIFJE?

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

De drie onbekenden stoppen Max bewustel os in hun wagen. Zij vluchten voor de Belgische gendarmen, en laten hun slachtoffer ten slotte aan de rand van de weg liggen...

Terwijl de man door de velden trekt, verdwijnt de wagen aan de horizon...

Uit een gracht rijst er heel langzaam het hoofd...

Ik deed er goed aan de stervende te spelen. Ze waren er vast van overtuigd dat ik heel ernstig gewond was. In ieder geval moet ik zeer voorzichtig zijn... De zaak wordt beslist interessant. Ik volg die kerel!

En heel stil sluipt Max achter de man, die in de richting van het dorp loopt...

In het station...

Binnen acht minuten hebt u een trein voor Brussel, mijnheer...

Max ziet toe hoe de man de trein neemt...

Ik laat hem rustig vertrekken, tracht intussen mijn moto te vinden en de politie te verwittigen.

Op het commissariaat vindt hij de twee gendarmen terug...

Maar... Dat is de man, ik bedoel de dode die ze meenamen!...

Ik was er niet zo ernstig aan toe als jullie meenden. Ik heb belangrijk nieuws.

En wanneer Max met zijn vertelling gedaan heeft, zegt de luitenant van de gendarmerie :

Toen de twee gendarmen mij op de hoogte brachten van het feit dat u ontvoerd werd, kreeg ik een telefoontje. Men deelde me mede dat de man, die bij het benzinestation in de « Vedette » stapte een ontsnapte gevangene is, die opgezocht wordt door de Franse en Belgische politie...

Hij profiteerde van de « Ronde » om met de hulp van twee valse journalisten vlug over de grens te geraken, en vermits je mij zegt dat ons mannetje op weg is naar Brussel...

Enkele minuten later...

Ziezo, Brussel werd verwittigd. Inspecteur Decorte wacht ons aan het Zuidstation op. We gaan er naar toe, en jij rijdt met ons mee. Ha, voor ik het vergeet, wij zullen voor je motorfiets zorgen. Hij heeft een ferme deuk gekregen...

De luitenant en Max volgen per auto drie Belgische gendarmen in razende vaart naar Brussel toe...

(Wordt voortgezet.)

HET SPOOK IN HUIS

JEAN CHOISEUL was eerste klerk bij notaris Perrin, en woonde met zijn jonge vrouw en zijn zoontje van twee maanden aan de rand van het dorp. Ze leefden rustig en gelukkig in hun vriendelijk huisje, temidden van een tuin gelegen. Niets liet vermoeden dat er in dat nette huisje een onzichtbare en wrede vijand geslopen was, een vijand die overal beslag op lei, van kelder tot zolder heerste, en zowel in de linnen- als in de provisiekast gleed, stil en geheimzinnig.

OP zekere morgen nam mevrouw Choiseul een klein, wit, donzig hondje van de grond op, hield het een ogenblik in haar armen om het te strelen, en riep dan :

— Tom, kom eens hier !

De rieten mand, in de hoek van de kamer, kraakte en een mooie, grote hond kwam kwispelstaartend naar de jonge vrouw gerend.

— Je bent stout, Tom ! zei mevrouw Choiseul. Hier, neem je jong weer mee naar je nest, en laat het hier niet meer alleen op de vloer spelen. We zouden er kunnen op trappen.

Ze zette het hondje neer, Tom greep het heel voorzichtig bij het nekvel en lei het terug in de korf, waar nog twee andere, kleine, witte hondjes sliepen. Dan bekeek Tom zijn meesteres alsof hij wou zeggen :

— Ik begrijp je niet ! en lei zich naast zijn kroost neer.

Mevrouw Choiseul keek nog een ogenblik naar dat lief tafereeltje, en haalde dan stofdoeken en borstels uit om de woonkamer schoon te maken.

— Toch zonderling, al dat stof dat er hier iedere dag ligt, mompelde ze. Ik heb nochtans gisteren goed gepoetst...

Ze bekeek het stof, dat ze van meubels en parketvloer wreef aandachtiger. Het was roodbruin, niet zoals gewoon stof er uit ziet.

— Je zou waarachtig zeggen dat we een heel regiment te dineren hebben gehad ! dacht ze.

Ze liep naar de keuken om het eten te bereiden, en had geen tijd meer om nog aan het stof te denken.

IN het midden van de nacht begon Tom plotseling te kreunen en te huilen. Jean Choiseul schrok er wakker van.

— Maar wat heeft die hond ? vroeg hij zich af.

Hij stond op en liep naar beneden. Tom had de kleine hondjes voor de buitendeur gedragen, en toen zijn meester verscheen blafte en kreunde hij nog meer. Het was duidelijk dat de hond vroeg de deur te openen, maar Jean Choiseul dacht er niet aan. Hij greep Tom en zijn drie jongen beet en lei hen terug in de korf.

— Stil zijn, Tom, en slapen ! beval hij.

De hond gehoorzaamde, maar je kon het hem aanzien dat het hem lelijk dwars zat. De nacht verliep echter verder rustig, en de volgende morgen, ging de man zoals gewoonlijk naar zijn werk.

En die voormiddag bemerkte zijn vrouw opnieuw het vele stof, dat er overal lag. In alle plaatsen lag het centimeters dik.

— Toch zonderling, murmelde ze, dat is geen echt stof ! Het is een soort zagemeel !

Maar waar kwam dat vandaan ? Niet uit de haard, het was ook niet aan schoenen blijven kleven, want buiten was het droog. Ze besloot er met haar man over te praten.

Toen deze 's avonds thuis kwam, en zijn vrouw over het stof vertelde, glimlachte hij alleen en zei :

— Wat haal jij je toch in je hoofd ! 's Morgens ligt er stof op de meubels, dat is toch normaal.

— Maar toch niet bij hopen, Jean. En dan toch geen zagemeel !

— Goed, als je morgen weer stof vindt, dan laat je het eens liggen tot ik thuis kom.

Maar de volgende dag was er alweer iets anders dat de aandacht van het jonge echtpaar gaande maakte.

— Zonderling, zei Jean toen hij thuis kwam.. Heb je gezien dat de pruimenboom omgevallen is ? Ben je niet geschrokken toen die neerplofte ?

— Neen. Ik heb helemaal niets gehoord, en nochtans ben ik niet van huis weg geweest !

— In ieder geval is dat niet erg. Ik was immers toch van plan die boom af te zagen ..

— Maar vind je het dan niet vreemd dat die boom juist vandaag omviel ? Er was van heel de dag geen windje !

— Och, hij is zeker vanzelf omgevallen, doodgewoon van ouderdom. Hij was vorige zomer reeds half dood.

— En nochtans... mompelde zijn vrouw. Ze voltooide haar zin niet, want ten slotte betekende het omvallen van die oude, dode boom helemaal niets.

Ze moest er maar niet meer aan denken en kalm blijven.

Indien Jean Choiseul zich de moeite had gegeven eens te gaan kijken hoe de pruimenboom omgevallen was, zou hij grote ogen opgezet hebben. De boom was niet alleen omgevallen : hij was er niet meer. Van de pruimenboom bleven er alleen nog enkele stukjes hout over, niet groter dan een hand ! Het stuk dat nog in de grond zat was overdekt met een dikke laag roodbruin stof, precies hetzelfde stof als datgene wat mevrouw Choiseul nu reeds enkele dagen in al de vertrekken van haar huisje vond...

TEGEN middernacht begon Tom weer te huilen, maar nu veel luider, dan de nacht te voren, en het was duidelijk dat het dier bang was. Jean was woedend. Hij rende naar beneden, lei de jonge hondjes terug in de mand, en schold zodanig dat Tom zich niet meer roerde. Niet voor lang echter. Een kwartier later begon het opnieuw ! Tom huilde nu langgerekt en akelig.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Een verhaal door Gary Page

Geillustreerd door Frans Craenhals

— Wel verdraaid nog toe ! zei Jean. Ik zal...

Maar blijkbaar veranderde hij van gedacht, want hij zei tot zijn vrouw :

— Het is jou hond. Ga jij nu eens naar beneden en kijk of je dat dier tot bedaren kunt brengen.

Mevrouw Choiseul trok haar kamerjas aan en ging. Tom had zijn kleintjes opnieuw voor de deur gelegd, en sprong tegen de klink omhoog. De jonge vrouw nam de hondjes op, lei ze terug in het warme nest, maar Tom liet niet meer begaan. Hij pakte zijn jongen telkens weer bij het nekvel en sleurde hen naar de buitendeur. Dan begon hij opnieuw tegen de deur op te springen en luid te blaffen.

— Wel, als je dan niet anders wil, Tom, laat ik je buiten, hoor ! Maar waarom in 's hemelsnaam wil je buiten slapen ?

Zij opende de deur. De hond legde zijn jongen een voor een op het grasperk voor het huis, en bleef er bij zitten in afwachtende houding.

— Ik kom niet, hoor, Tom ! riep mevrouw Choiseul. Goede nacht ! en ze sloot de deur. Nu kunnen we eindelijk rustig slapen, dacht ze.

Het was toen dat ze met haar hand op een lade van de kast steunde. Plotseling stortte heel de kast ineen ! Met donderend lawaai vielen de kopjes en borden aan scherven... Mevrouw Choiseul beefde op haar benen. Hoe was het mogelijk dat die stevige eikenhouten kast zo opeens ineenzakte ? Eensklaps dacht ze aan het omvallen van de pruimenboom, en de angst en de vlucht van Tom. Ze slaakte een gil en holde de trop op !

— Jean, kom vlug naar beneden !

Ze greep haar kind, wikkelde het haastig in een grote witte sjaal en vloog er mee de trap af.

— Jean, kom !... Kom !... Je moet komen !

Brommend volgde Jean zijn vrouw :

— Wel, vroeg hij, wat is er nu weer aan de hand ? Wat voor dwaasheden haal jij toch uit ?

Meer kon hij niet zeggen, want vlak achter zijn rug stortte de woning als een kaartenhuisje in mekaar.

DE geburen kwamen toegelopen, maar ook zij konden niet meer helpen. De volgende morgen ontdekte men de oorsprong van de ramp : al het houtwerk, balken, vloeren, meubels, vensterramen en deuren waren totaal opgevreten van de mieren. In enkele dagen was een reusachtig mierenleger er in geslaagd de woning van Choiseul in een puinhoop te veranderen. Zo 'n ramp gebeurt gelukkig niet iedere dag, maar toch is het geen alleenstaand geval. In het Zuid-Westen van Frankrijk gebeurt het dat mieren (ze zijn natuurlijk niet zo groot als de Afrikaanse of de Amerikaanse) plots in een streek verschijnen, en op korte tijd een reeks woningen onbruikbaar maken.

Jean Choiseul verloor echter de moed niet.

— We moeten uitkijken naar een ander huisje, en God danken dat we gespaard bleven, zei hij.

— Ja, en vergeet de hond niet, voegde de jonge vrouw er aan toe. Het moedige dier kende het gevaar. Gelukkig maar, dat Tom ons die nacht gewekt heeft !

LIJST VAN DE GESCHENKEN :

Afdrukplaatjes KUIFJE, per reeks	**50 punt.**
Prentjes « REINAERT DE VOS », per reeks van 40	**60 punt.**
Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT », per reeks van 50	**75 punt.**
De nieuwe KUIFJE'S WIMPEL, vier kleuren	**100 punt.**
De KUIFJE'S CHROMO'S, per reeks van zes	**100 punt.**
Zijn thans verkrijgbaar :	
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1900)	— reeks. 1 tot 6
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945)	— reeks. 1 tot 10 (volledig)
AUTOMOBIEL (Oorsprong)	— reeks. 1 tot 7
MARINE	— reeks. 1 tot 6
LUCHTSCHEPEN	— reeks. 1 en 2
SPOORWEGEN	— reeks 1
Chromo's « DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST », per omslag van 5 reprod.	**200 punt.**
PORTEMONNAIE KUIFJE	**200 punt.**
PORTEFEUILLE KUIFJE	**200 punt.**
KUIFJE'S PUZZLE op hout	**500 punt.**
BLOKJESSPEL KUIFJE	**500 punt.**

Stuur je bons naar Kuifje, Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

(voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Blyton en Sanders weten dat ze ontmaskerd zijn en trachten de basis te verlaten. Dan heeft dit in de gaten en volgt hen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

In de tuin van Lambik landde een vliegende schotel. Een vreemd wezen dringt in de villa binnen, en dompelt onze drie vrienden in een diepe slaap...

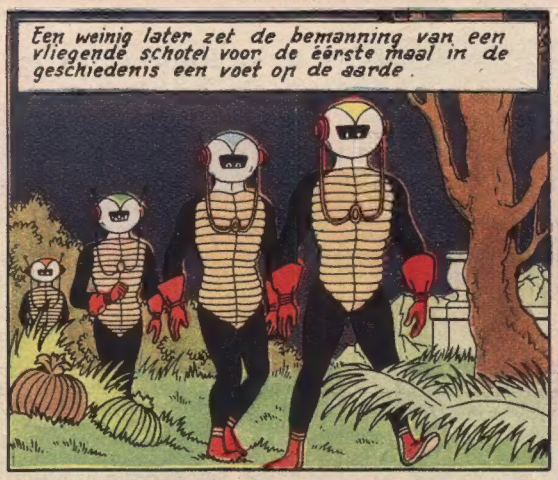

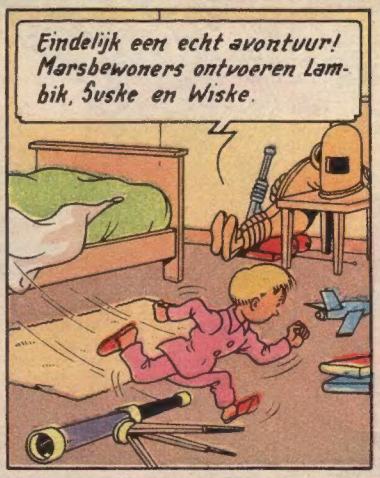

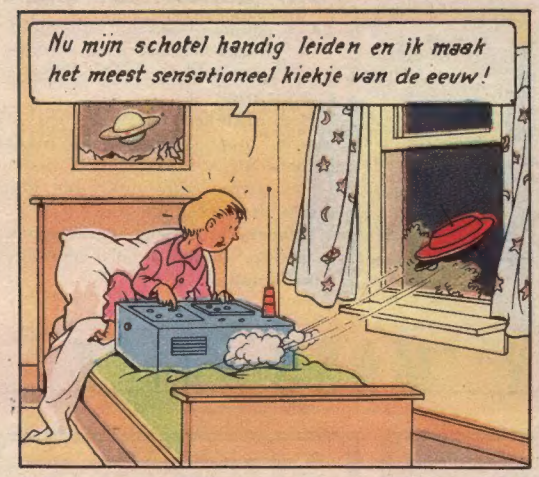

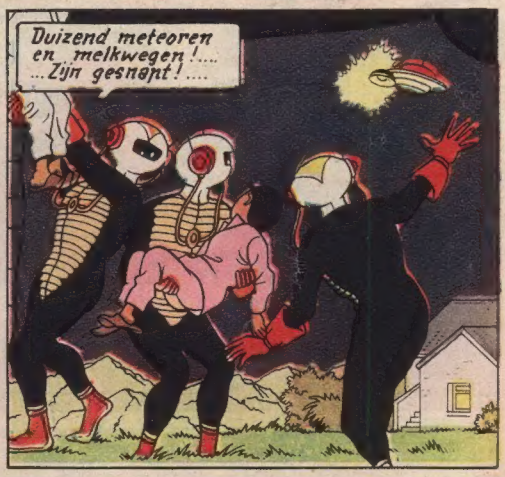

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART, DANK ZIJ DE MOOIE CHROMO'S VAN DE KUIFJE'S BON

100 punten per reeks van 6.

MIJN SOEPBORD ZAL MIRAKELS DOEN!

DIT beweert René Couzinet althans, die thans werkt aan een vliegende schotel die het uitzicht heeft van twee soepborden, waarvan het een op het ander werd gelegd. Aan de rand van de schotel bevinden zich 96 kleine wieken, waarvan 48 in de ene en 48 in de andere richting draaien. Ze worden aangedreven door pistonmotoren van 135 PK. Dank zij deze wieken zal het « soepbord » in staat zijn vertikaal op te stijgen. Met de turbo-reactor, in de romp van het toestel gebouwd, kan het horizontaal vliegen.

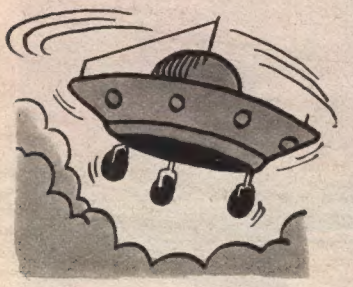

Voor de landing heeft het toestel drie wielen. Het soepbord « Aeradyne » geheten, zal 1.250 kg wegen, zal een lading van 2.700 kilo aan boord kunnen nemen en twee passagiers. Het wordt door één piloot bestuurd. Het soepbord zou binnen 9 à 12 maanden kunnen gereed zijn voor de eerste proefvlucht.

DE U.S.A. IN CIJFERS

DE **stad** New York heeft in het jaar 1950 1,500 millioen dollar uitgegeven. Dat is meer dan welke **Staat** van de Ver. Staten ook. Het verkeer tussen de steden werd in 1940 voor 3 % door vliegtuigen verzorgd, in 1953 voor bijna 25 %.

EEN Europeaan meent dat de Amerikaanse sportbelangstelling éérst en vooral gaat naar baseball. Dat is mis! De zogenaamde « softballgames » (de spelen waar dus geen **geweld** aan te pas komt) trekken gemiddeld 125 millioen toeschouwers per seizoen, basketball 105 millioen, voetball 65 millioen, baseball 63 millioen, dan volgen de paardenwedrennen met 50 millioen, autowedrennen 40 millioen, bokswedstrijden slechts 25 millioen.

HET vierde van de sinaasappeloogst van Florida werd in 1951 verwerkt tot geconcentreerd en diepbevroren sap.

AMERIKA telt zo maar eventjes 34 millioen amateurfotografen (je hebt er vast wel een paar van gezien!). Ze geven per jaar 400 millioen dollar uit aan films en fotoartikelen. Honderdvijftig duizend fotografen zijn lid van de in totaal zes duizend clubs.

BIJNA de helft van openbare lagere scholen in Amerika hadden in 1950 nog altijd maar 1 schooliokaal met 1 onderwijzer.

Doorbraak naar het Westen

door TIBET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL

Te koop in alle boekwinkels en in de Kuifje's winkel. Kan je dit album in je buurt niet vinden, dan kan je het verkrijgen mits storting van 49 F. op P.C.R. 1909.16 van de Lombard Uitgaven.

DE POST

Zeg het met taartjes!

JE weet wel dat je bloemen kan verzenden naar bijna alle landen van de wereld langs de dienst van Fleurop. De Noorse en Zweedse pasteibakkers hebben thans besloten eenzelfde dienst te organiseren voor het verzenden van taartjes over heel de wereld. Hun leuze is: « Zeg het met taartjes ». Zij hopen dat de pasteibakkers van vele Europese landen zich zullen aansluiten.

Wij ook!

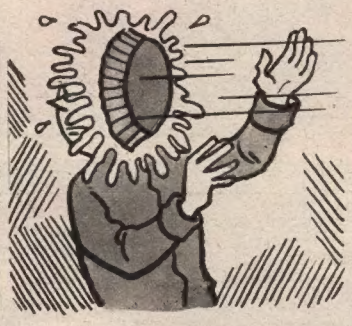

Een nieuwe tactiek

DE directeur van de openbare leeszaal en bibliotheek uit Trenton (New Jersey) moest iedere dag opnieuw vaststellen dat niet alle uitgeleende boeken terug kwamen. Naar mate de boete, wegens het te laat terugbrengen van de boeken opliep, kwamen ze nog ongeregelder en soms helemaal niet meer terug. De directeur heeft nu aangekondigd dat de lezer, die zijn boeken niet op tijd terug brengt niet alleen **geen** boete hoeft te betalen, maar van de leeszaal het bedrag ontvangt dat vroeger de boete zou geweest zijn. En het resultaat? Wel, er kwamen veel meer boeken terug dan de bibliotheek ooit in haar bezit had. Er was ook één exemplaar bij dat de bibliotheek 12 jaar geleden had uitgeleend, en dat de directeur nu veel méér zal kosten dan wanneer hij zich een spiksplinternieuw exemplaar zou hebben aangeschaft!

P. P. Rubens ter ere

DE stad Siegen (Westfalen) heeft een prijs van 5.000 DM uitgeloofd voor een Europees schilder of tekenaar met naam. De prijs zal voor de eerste maal toegekend worden op 26 Juni 1957, de verjaardag van de geboorte van Pieter Pauwel Rubens, de prins van de Vlaamse schilders. Ingevolge grondige opzoekingen, die onlangs beëindigd werden, acht de stad Siegen het bewezen dat Rubens aldaar geboren werd. Met de prijs die de stad uitreikt op zijn geboortedag wil ze de grote schilder eren.

FOEI!

EEN kleine jongen had een poes, en die poes ving op zekere dag in de tuin een vogeltje.

— Het is heel stout van poes om dat lieve vogeltje te vangen en op te eten, zei de moeder van het jongetje.

— Ja maar, moeder, antwoordde de jongen, poes kon toch niet weten dat je vogeltjes eerst moet koken.

WAT SCHORT ER AAN?

WE lazen volgende aankondigingen: « Kan je ons vertellen wat er aan schort? ». Lees ze aandachtig:

Een antieke kast, zo goed als nieuw, moet weg wegens plaats gebrek bij x.

Een firma van chocolade kondigde het volgende aan:

Chocolade repen, verkrijgbaar in zeven verschillende verrukkelijke smaken.

Sid Catrix, in waarheid niemand anders dan onze vriend Pat Rick, maakt kennis met de bandiet El Mocco...

PAT RICK EN MASS TICK

TIJDEN

EEN ORGEL VERWOESTTE EEN EILAND

HET eiland Pitcairn, gelegen in de Stille Oceaan, moet volledig ontruimd worden, daar alle huizen zodanig ondermijnd zijn dat ze bij een storm kunnen inzakken. De inwoners moeten dus op zoek naar een ander eilandje. Nu vraag je je misschien af

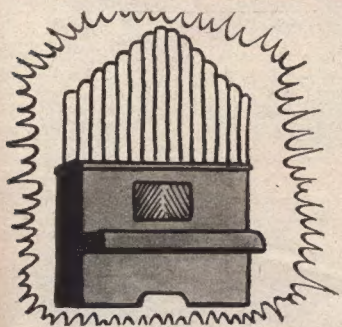

waarom alle huizen ondermijnd zijn of door wie ? Het zijn de mieren die het eiland onbewoonbaar maken ! Volgens de pastoor van Pitcairn, was er twee jaar geleden géén enkele mier op heel het eiland te vinden. Ze kwamen echter mee met het orgel dat hem geschonken werd door liefdadige Nieuw-Zeelanders. Van dit orgel blijft er thans niets anders meer dan stof over...

RADIO-KAAS

AAN de universiteit van Wenen maakt men kaas met behulp van de radio. Deze methode is uitgevonden door Dr Korber en bestaat uit het op de wrongel laten inwerken van ultra-korte radiogolven. Het scheidingsproces duurt dan veel korter dan met de normaal gebruikte werkwijze.

DE Italianen, die de beroemde Parmezaanse kaas maken, moeten een scherp gehoor hebben. Om te weten of hun kaas « rijp » genoeg is om naar de markt te brengen, kloppen zij er op met een zilveren hamertje. Als er dan een bepaalde toon opklinkt weten zij dat de kaas eetbaar is.

EERDER GELAND DAN OPGESTEGEN

KORT geleden hebben piloten van van de « Pan American World Airways » nieuwe krachtige winden ontdekt, waarvan ze gebruik maken op het traject Tokio-Honoloeloe, een afstand van 6.350 km die zonder tussenlanding wordt afgelegd. De winden waarvan ze gebruik maken heten ze «jet stream winds» of «straalstroom-winden». Ze komen vooral voor in de wintermaanden op een hoogte van 7.000 meter. Ze hebben een snelheid van 110 tot 125 km per uur. Het vliegtuig dat er van gebruik maakt over boven gemelde afstand kan 7 uur winnen. De stratocruisers, die van Tokio naar Honoloeloe vliegen passeren op hun vlucht de internationale datumlijn, wat betekent dat ze eerder te Honoloeloe landen, dan ze te Tokio zijn opgestegen, m.a.w. : een machine die Japan op een Zondagnacht om 24 u. 00 verlaat, komt om 4 uur van diezelfde Zondag te Honoloeloe toe !

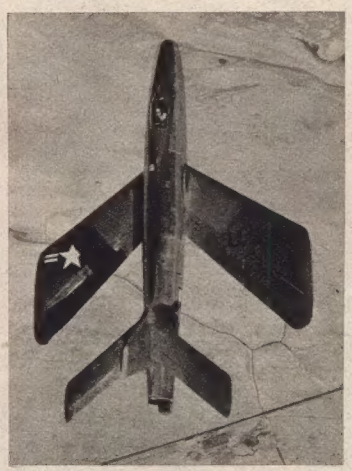

DIT is de XF-91, een interceptie jachttoestel dat vlugger is dan het geluid. Dank zij de stand van zijn vleugels heeft dit jachttoestel meer stabiliteit bij het landen. Het kan een zeer grote hoogte bereiken.

MOOI !
FANTASTISCH !
SENSATIONEEL !
IS DE VERRASSING WELKE

KUIFJE
JE RESERVEERT NA DE VACANTIE !

IN TWEE WOORDEN

EEN Engelse reiziger ontdekte onlangs heel toevallig een oase aan de rand van de Sahara, waar alle huizen gebouwd zijn met zout. Door de ouderdom echter is het zout zwart geworden en zo hard als steen.

JE hebt al wel gehoord van de broodboom, nietwaar ? Onlangs ontdekte professor Williams in het oerwoud van Mexico de rodewijn-boom. Het sap van de boom ziet rood, het smaakt en het ruikt zo ongeveer als de rode wijn gemaakt van druiven.

DE oudste boom ter wereld stond in het Mariposawoud van Californië. Toen hij omviel konden de houtvesters uitrekenen dat hij niet minder dan 7.000 jaar oud was !

WIST je dat een gewone werkbij slechts 30 dagen oud wordt, ten hoogste kan ze 6 weken leven. De bijenkoningin echter kan tot 3 jaar worden. De bijenkoningin legt iedere dag van 1.200 tot 3.000 eieren. De eieren blijven 3 dagen liggen, hebben 5 dagen nodig om zich te ontwikkelen tot larven, 8 tot 16 dagen duurt de toestand waarin men hen « pop » heet. Dan pas komt het bijtje te voorschijn !

ADEN,
streek van contrasten

ADEN ligt in het Z.W. van Arabië en beheerst de toegang van de Rode Zee. Het is er zo heet, dat je het kraantje twee uren moet laten lopen alvorens je kans hebt één glaasje koud water te kunnen drinken. Alle toeristen welke in de streek zijn willen Aden zien. Waarom ? Omdat je er allerlei interessante zaken tegen spotprijzen kan kopen. Aden kent geen douane en ook geen belastingen! Het Aards Paradijs dus? Ja, de overlevering wil dat daar het Aards Paradijs lag. Op het eerste gezicht snapt men dit niet, want de stad is stoffig en zonverzengd. Je moet de hoogte in daar is het koel, is de lucht bezwangerd van heerlijke bloemengeuren en hoor je de kristalheldere bron klateren waar de koningin van Saba, zo men vertelt, eens kwam baden. Hier vergeet men de benauwende hitte van de Rode Zee en het stof van de aangrenzende landstreek waar er soms gedurende 7 jaar geen druppel regen valt.

DWERGVISSEN

VOOR zover bekend, is het kleinste gewervelde dier ter wereld een visje met de mooie naam « Pandaka Pugmaea ». Het volwassen mannetje van deze soort is slechts negen en het vrouwtje elf **millimeter** lang. Omstreeks 1930 werd het visje ontdekt aan de kust van het eiland Luzon, dat aan de Philippijnen behoort. Het is kleurloos en vrijwel doorzichtig, maar het heeft toch alle organen van zijn grotere broers en zusters.

EEN OLIFANT IS KIESKEURIG

NAAR verschillende jagers vertellen, kan een olifant 150 jaar oud worden en bezit tot op hoge leeftijd een uitstekende gezondheid. Dit is vooral te danken aan zijn kieskeurigheid. Inderdaad, de olifant zoekt zijn voedsel steeds zeer zorgvuldig uit. Hij zorgt altijd voor voldoende lichaamsbeweging, en onderhoudt zijn lichaam door baden, zandmassage's en zelfs door modderkuren. Iedere olifantenmoeder neemt haar baby geregeld mee in het water en wast hem daar grondig af met schuurzand. Het zou verder ook bewezen zijn dat de olifanten, wanneer ze ziek zijn instinctief weten welke geneeskrachtige planten zij moeten

eten om van hun kwaal verlost te geraken.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DEELNEMINGSBON
KUIFJE AAN ZEE
GELDIG TOT 31-8-55

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en Haddock liften. Eindelijk stopt er een auto, maar...

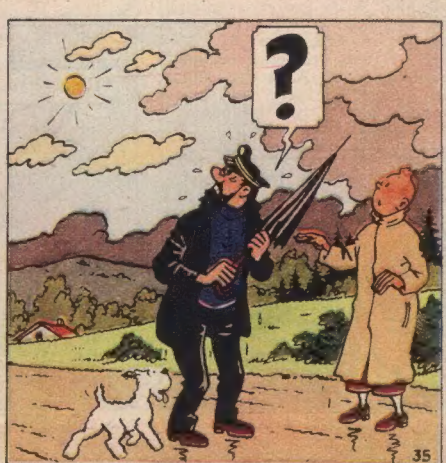

(Wordt voortgezet.)